

Покаяння відкрий мені двері

Настр.: мі мінор

Дмитро Бортнянський

Сла-ва От - цю і Си - ну, і Свя - то-му Ду - хо - ві.
По-ка - ян - на від-

8

край ме-ні две-рі, Жит-тя дав - че, з ран-ку бо ли - не дух мій до

15

Хра-му свя - то - го Тво - го. Храм же мій ті - лес-ний весь о - сквер-

22

нів, та, Щед-рий, о - чис - ти до-бре-сер-деч - но ю Тво - є - ю ми - ліс -

28

тю. I ни - ні, і по всяк час, і на ві - ки ві - ків, а - мінь.

На сте-зі спа-сін - ня на - став ме-не, Бо - го - ро-ди - це, га-неб - ни -

ми бо о - сквер-нив ду - шу грі ха - ми і в лі - но-щах все жит -

тя мо - е про - жив. Ти ж Тво - і - ми мо - лит - ва - ми по збав ме-не у - ся - ко - ї

не - чис-то - ти. По - ми-луй ме-не, Бо - же, по ве-ли-кій ми-лос-ті Тво -

їй, і з ве - ли-ко-го ми-ло - сер - дя Тво - го прос - ти без - за - кон - ня мо - ї.

68

Мно-жест-во со-ді-яв я лю-тих вчин-ків, о-ка-ян-ний, як зга-да-ю, тре-

75

пе-шу страш-но-го дня суд-но-го, та на-ді-ю-чись на ми-лість

81

до-бре-сер-деч-но-сті Тво-е-ї, я, як Да-вид, bla-ga-ю Те-

86

бе: по-ми-луй ме-не, Бо- же, по ве-ли-кій Тво-їй ми-los-ti.